

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/103/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118010046
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118010046.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci proti odsúdenému D. Y., narodenému dňa X. W. XXXX v I., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, v konaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného D. Y. proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 5. marca 2018, č. k. 6PP/1/2018-29, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18. septembra 2018 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného D. Y. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 5. marca 2018, č. k. 6PP/1/2018-29 bola v zmysle § 415 ods. 1 Trestného poriadku podľa § 66 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Trestného zákona (ďalej aj Tr. por. a Tr. zák.) zamietnutá žiadosť odsúdeného D. Y. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 24.09.2013, sp. zn. 2T/93/2011. Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne (citácia):

„Odsúdený Y. žiadosťou doručenou súdu dňa 08.01.2018 požiadal o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Menovaný v súčasnosti vykonáva (zrejme trest) uložený mu trestným rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 24.09.2013, sp.zn. 2T/93/2011 vo výmere 6 rokov v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou (ďalej len ako „ÚVTOS“). Súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného Y. a listinnými dôkazmi: hodnotením odsúdeného riaditeľom ÚVTOS, skráteným výpisom klienta, odpisom jeho registra trestov. Odsúdený sa na verejnom zasadnutí pridržiaval písomne podaného návrhu, pričom viac k veci nedodal. Z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS v podstate vyplýva, že menovaný nastúpil výkon trestu odňatia slobody dňa 12.01.2015 v ÚVV a ÚVTOS Bratislava. Následne bol dňa 03.02.2015 premiestnený na ďalší výkon trestu do ÚVTOS Leopoldov, kde bolo jeho správanie na požadovanej úrovni. Pracovne zaradený tam bol podľa potrieb ústavu. Počas pobytu v ÚVTOS Leopoldov bol jedenkrát disciplinárne odmenený, pričom trestaný nebol. Dňa 10.01.2017 bol Okresným súdom Trnava preradený do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia.

Do súčasného ÚVTOS bol menovaný premiestnený dňa 17.01.2017 na ďalší výkon trestu, pričom jeho správanie je na požadovanej úrovni. Doposiaľ bol v súčasnom ÚVTOS 2-krát disciplinárne odmenený. Potrestaný nebol. Od 24.01.2017 je pracovne zaradený na pracovisku s dohľadom mimo ústavu, pričom jeho pracovná morálka je hodnotená na požadovanej úrovni.

Čo sa týka minulosti odsúdeného, poukázal riaditeľ v hodnotení na skutočnosti, že menovaný je nevyučенý a skončené má iba základné školské vzdelanie. V minulosti vystriedal viacero zamestnaní robotníckeho charakteru. Pred nástupom výkonu trestu pracoval ako lešenár v Nemecku. Po výkone trestu odňatia slobody sa chce vrátiť na adresu trvalého bydliska. Ciele programu zaobchádzania menovaný plní. Záverom hodnotenia riaditeľ odporučil menovaného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu.

Zástupca ÚVTOS na verejnom zasadnutí zotrval na podanom hodnotení odsúdeného s tým, že v ňom nedošlo k žiadnej zmene.

Zo skráteného výpisu klienta má súd za preukázané, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 24.09.2013, sp.zn. 2T/93/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16.04.2014, sp.zn. 3To/14/2014 vo výmere 6 rokov s tým, že predpokladaný koniec trestu má 09.09.2018. Formálna podmienka podmieneného prepustenia bola u menovaného splnená dňa 09.09.2016.

Z odpisu registra trestov odsúdeného má súd za preukázané, že menovaný bol doposiaľ 12-krát odsúdený prevažne pre majetkovú trestnú činnosť vrátane i drogovej trestnej činnosti. V minulosti už bol vo výkone trestu odňatia slobody pre majetkovú trestnú činnosť, pričom trest vykonal dňa 18.04.2006.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody, b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z dikcie citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody za súčasného splnenia 3 podmienok:

- vykonanie zákonom stanovenej doby uloženého trestu,
- odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukazuje polepšenie,
- od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

K formálnej podmienke.

Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že formálna podmienka podmieneného prepustenia v prejednávanej príhode splnená bola, pretože odsúdený vykonal zákonom predpokladanú dĺžku uloženého trestu, pričom zákonný nárok na podanie žiadosti o podmiennečné prepustenie mu vznikol dňom 09.09.2016.

K prvej materiálnej podmienke.

Skutočnosť, či odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukazuje polepšenie sa preukazuje prostredníctvom príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody v hodnotení odsúdeného.

Z hodnotenia odsúdeného nevyplývajú skutočnosti, pre ktoré by súd nemohol dospieť k záveru, že odsúdený plnením svojich povinností a svojím správaním polepšenie nepreukazuje. O odsúdenom nie sú evidované v hodnotení žiadne negatívne poznatky. Naopak odsúdený bol počas doterajšieho výkonu trestu celkovo 3-krát disciplinárne odmenený, potrestaný nebol a ciele programu zaobchádzania plní. Rovnako pracovná morálka odsúdeného je hodnotená kladne.

K druhej materiálnej podmienke.

I keď samotné správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody je dôležitým ukazovateľom o prevýchove odsúdeného, na ktorý treba prihliadať pri vyhodnocovaní záveru o splnení prvej materiálnej podmienky, je potrebné dodať, že kritérium „dobrého správania“ nie je jediným a ani najpodstatnejším vo vzťahu k podmiennečnému prepusteniu.

Je nevyhnutné dodať, že zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po splnení formálnej podmienky bez zreteľa na účel samotného trestu, ktorým je v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov spočívajúca v tom, že páchatelovi sa trestom odňatia slobody zabránuje v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň sa vytvárajú podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život za súčasného odradenia iných od páchania trestných činov. Najpodstatnejšia je potom v konečnom dôsledku úvaha súdu o dôvodnosti predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti na slobode riadny život (život v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti) s minimalizáciou rizika recidívy. Je potrebné zdôrazniť, že právo, aby bolo vyhovené žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie neexistuje, pričom posúdenie splnenia zákonných podmienok podmieneného prepustenia je čisto vecou úvahy súdu.

Skutočnosť, či od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, súd skúma a objasňuje oproti prvej materiálnej podmienke komplexnejšie. Pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky posudzuje súd všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a

charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti a taktiež prostredie, v ktorom žil pred spáchaním trestnej činnosti.

Pri posudzovaní druhej materiálnej podmienky prihliadol súd v prvom rade na odpis registra trestov odsúdeného, pričom v tomto smere posudzoval osobu odsúdeného, jeho postoj k spoločenským normám a jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti a v neposlednom rade i charakter a závažnosť spáchanej trestnej činnosti.

Z odpisu registra trestov odsúdeného má súd za preukázané, že menovaný bol doposiaľ 12-krát súdne trestaný pre úmyselnú trestnú činnosť - najmä majetkovú. V súčasnosti si menovaný odpykáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený pre drogovú trestnú činnosť. Počet záznamov v registri trestov menovaného ako i druh úmyselne páchanej trestnej činnosti nie je možné pri posudzovaní osoby odsúdeného v rámci vyhodnocovania druhej materiálnej podmienky prehliadnúť, nakoľko z trestnej minulosti odsúdeného nie je možné urobiť iný záver ako to, že páchanie trestnej činnosti nie je v prípade odsúdeného iba jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale ide o kriminálne narušenú osobu, ktorá opakovane páchala úmyselnú, najmä majetkovú trestnú činnosť. Obavy súdu z recidívneho správania menovaného v prípade jeho prepustenia vyplývajú najmä s poukazom na páchanie majetkovej trestnej činnosti v kontexte toho, že odsúdený je nevyučení. Dodajť treba i to, že v minulosti už na neho bolo pôsobené trestom odňatia slobody, pričom zjavne tento nemal na odsúdeného dostatočne prevýchovný vplyv, keďže po vykonaní trestu sa opätovne dopúšťal ďalšej trestnej činnosti, za ktorú bol ešte 7-krát odsúdený. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd nedospel k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. je u odsúdeného možné dosiahnuť skrátením priameho výkonu uloženého trestu.

Na základe vyššie uvedených úvah súd žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, pretože má za to, že menovaný nespĺňa druhú materiálnu podmienku a účel trestu odňatia slobody, ktorým je v jeho prípade najmä ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, môže byť dosiahnutý iba pokračovaním vo výkone trestu v chránenom prostredí.“

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote (na verejnom zasadnutí okresného súdu dňa 5. marca 2018, po jeho vyhlásení, priamo do zápisnice na č. I. 28 spisu) sťažnosť odsúdený D. Y.. Prítomný prokurátor sa práva podať sťažnosť proti napadnutému uzneseniu na verejnom zasadnutí výslovne vzdal.

Odsúdený D. Y. sťažnosť doposiaľ bližšie neodôvodnil.

Prokurátor sa k sťažnosti odsúdeného nevyjadril.

Krajský súd v Trnave z podnetu podanej sťažnosti v intenciiach § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného D. Y. nie je dôvodná.

Okresný súd postupoval v súlade so zákonom a správne, keď na podklade zhromaždeného spisového materiálu a dokazovania vykonaného predpísanou formou dospel na verejnom zasadnutí k tomu hodnotiacemu záveru, že odsúdený D. Y. nespĺňa podmienky vyžadované ustanovením § 66 ods. 1 písm. b, ods. 2 Tr. zák. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, vecne správne špecifikované súdom prvého stupňa v napadnutom uznesení.

Senát Krajského súdu v Trnave ako sťažnostný súd si všetky závery okresného súdu plne osvojuje a v rámci postupu svojho konania na ne ako na správne v celom rozsahu odkazuje, a to bez potreby opakovania takýchto dôvodov. Aj podľa zistení sťažnostného súdu odsúdený D. Y. nespĺňa podmienky predpokladané vo vyššie uvedenom ustanovení § 66 ods. 1 písm. b, ods. 2 Tr. zák. z hľadiska materiálnej stránky, nakoľko sa už v minulosti opakovane dopustil páchania úmyselnej trestnej činnosti (12 záznamov, t. j. 12x sa v minulosti dostal do rozporu so zákonom), pričom predchádzajúce odsúdenia nemali naň dostatočný prevýchovný vplyv a opätovne sa dostal do rozporu so zákonom.

Za tejto situácie, predovšetkým vzhľadom na jeho kriminálnu minulosť, je jeho náprava a prevýchova pobytom na slobode po predčasnom podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody problematická. Ochrana ostatných členov spoločnosti si vyžaduje u odsúdeného ďalší výkon trestu odňatia slobody.

Nezistiac podmienky pre zmenu napadnutého uznesenia senát Krajského súdu v Trnave podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného D. Y. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.